

Izrek

Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah, člen 19(1), drugi stavek, PEU in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da se ne uporabljajo v sporu o določitvi pristojnosti za odločanje o povezanih zadevah, če navedeni spor ne spada na področje uporabe Direktive 93/13.

⁽¹⁾ UL C 330, 2.10.2017.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 3. novembra 2017 – Baltic Media Alliance Ltd/Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Zadeva C-622/17)

(2018/C 052/19)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Baltic Media Alliance Ltd

Tožena stranka: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali so s členom 3(1) in (2) Direktive 2010/13/EU ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev zajeti samo primeri, v katerih država članica sprejemnica poskuša začasno prekiniti razširjanje in/ali retransmisijo televizijskih programov, ali pa so z njim zajeti tudi drugi ukrepi, ki jih država članica sprejemnica sprejme, da bi kako drugače omejila svobodo sprejemanja televizijskih programov in njihovega prenašanja?
2. Ali je treba uvodno izjavo 8 ter člen 3(1) in (2) Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev razlagati tako, da državam članicam sprejemnicam, ki ugotovijo, da se je gradivo iz člena 6 navedene direktive objavilo, preneslo za distribucijo in distribuiralo v okviru ponovnega predvajanja televizijskega programa in/ali distribuiralo prek spleta iz države članice Evropske unije, brez predhodne izpolnitve pogojev iz člena 3(2) navedene direktive prepovedujejo sprejetje odločbe, kakršna je tista iz člena 33(11) in 33(12)(1) litovskega zakona o obveščanju javnosti, to je odločbe, s katero se izvajalcem retransmisije televizijskih programov, dejavnim na ozemlju države članice sprejemnice, in drugim osebam, ki zagotavljajo storitve v zvezi z distribucijo televizijskih programov prek spleta, nalaga obveznost, da začasno zadevni televizijski program lahko ponovno razširjajo in/ali distribuirajo prek spleta le v paketih televizijskih programov, ki so na voljo za doplačilo?

⁽¹⁾ UL 2010, L 95, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di Pace di Roma (Italija) 3. novembra 2017 – Alberto Rossi in drugi/Ministero della Giustizia

(Zadeva C-626/17)

(2018/C 052/20)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Giudice di Pace di Roma